Ankenævnet *for* Forsikring

Den 25. april 2018 blev i sag nr. 91266:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S

Farvergade 17

1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har indboforsikring i LB Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning i forbindelse med et tyveri af en personvægt fra en bil.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at personvægten har været anvendt helt eller delvist til erhverv, samt at der er tale om en genstand, som efter sin art ikke hører til en privat boligs normale udstyr.

I klageskema af 29/8 2017 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "**Sagsfremstilling**
> *Supplerende redegørelse kan evt. vedhæftes som bilag.*
> Jeg har valgt at vedhæfte korrespondance mellem Runa og undertegnede i kronologisk rækkefølge, da det giver det bedste og klareste billede af sagen.

Men helt overordnet set, så blev jeg udsat for et indbrud i min bil på …, parkeringsplads foran [sted], 19. april i tidsrummet 18.55 - 21.00., mens jeg besøgte nogle bekendte. Anmeldt til politiet samme aften og til Runa dagen efter 20. april 2017.

Jeg fik stjålet et par briller, en ældre bærbar computer, en personvægt til brug for vejning og kropsanalyse – og en taske til opbevaring af samme.
Runa har udbetalt erstatning for briller, computer (efter lidt sværdslag) og for tasken til opbevaring af vægten, men IKKE vægten. Først under henvisning til, at det var nødvendigt med en købskvittering på vægten, som jeg ikke lige umiddelbart havde – senere da det lykkedes mig at fremskaffe den, skiftede Runa strategi, og henviste til, at man mente det var en vægt jeg brugte i firmaregi, hvilket jeg adskillige gange har tilkendegivet IKKE er tilfældet, da jeg bruger en medicinsk godkendt vægt til dette.
Derudover giver det naturligvis ikke mening, at Runa på den ene side vælger at tilkende mig udbetaling til tasken hvor i jeg opbevarer vægten, og på den anden side IKKE vil udbetale erstatning for selve vægten. Vægten er udelukkende blevet købt til privat brug, og på kvitteringen er der heller ikke mit CVR nummer på, hvilket der naturligvis ville være, såfremt jeg havde indkøbt den i mit firma.
Runa har forsøgt på alle mulige og umulige måder, at undgå udbetaling af erstatning, hvilket jeg finder stærkt urimeligt og begrundelsesløst.

Runa har i den grad trukket sagen i langdrag og forsøgt at undgå at komme med en endelig afgørelse i sagen, hvilket først lykkedes mig at få i juli måned, hvorefter jeg klagede.

De forskellige 'argumentationer' fra Runas side og mine svar dertil, fremgår af det vedhæftede materiale.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Udbetaling af erstatning for vægen."

Selskabet har i brev af 29/9 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Sagen omhandler, hvorvidt vi med henvisning til, at der er tale om en erhvervsmæssig genstand, samt en genstand som ikke i øvrigt hører til en boligs normale udstyr, har været berettigede til at afvise dækning for tyveri af en personvægt.

Vores medlem har tegnet indboforsikring, for hvilken vilkår nr. 33-4 er gældende.

Vores medlem anmeldte den 21/4 2017, at han onsdag den 19/4 2017 i tidsrummet fra kl. 18.55 – 21.00 havde haft indbrud i sin bil og i den forbindelse havde fået stjålet en personvægt af mærket … inklusiv taske til en samlet værdi af 18.000 kr. Derudover havde han fået stjålet en bærbar computer og et par briller. Bilen holdt parkeret ved [sted] på …

Efter at have afklaret, at der ikke var tale om en computer, der blev brugt erhvervsmæssigt udbetalte vi erstatning for computer, briller og taske.

På grund af personvægtens professionelle karakter og da vores medlem beskæftiger sig med [coaching og rådgivning indenfor træning og livsstil], bad vi om yderligere oplysninger og dokumentation for vægten. Vores medlem fremsendte en kvittering for vægten, men ønskede ikke at

være behjælpelig med yderligere oplysninger i form af regnskab fra hans firma eller bekræftelse fra hans revisor på, at vægten ikke er trukket fra i firmaregnskabet.

Med henvisning til, at det ikke var sandsynliggjort, at vægten ikke blev anvendt erhvervsmæssigt afviste vi herefter at udbetale erstatning for vægten, hvilken afgørelse vi har fastholdt over for medlemmet i forbindelse med hans klage til os.

Forsikringsbetingelserne:

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 1.F.a, at forsikringen dækker skade på private ejendele, herunder hvad der hører til en privat boligs normale udstyr.

Af forsikringsbetingelsernes punkt 1.G fremgår, at forsikringen ikke dækker ting som helt eller delvist bruges til erhverv.

Vores afgørelse:

Efter at have gennemgået sagen på ny, må vi fastholde, at den stjålne vægt efter vores vurdering har været anvendt helt eller delvist til erhverv. Selvom vægten udelukkende havde været anvendt privat, er det endvidere vores opfattelse, at der er tale om en genstand, som efter sin art ikke hører til en privat boligs normale udstyr.

Vi har i den forbindelse lagt vægt på følgende:

> At vores medlem har et firma, …, hvor han arbejder med [coaching og rådgivning indenfor træning og livsstil]. Af firmaets hjemmeside fremgår, at han i perioden fra den 1/3 2017 til den 17/5 2017 havde klienter hver onsdag i tidsrummet 17.00-20.30 i [sted], hvilket tidsrum er sammenfaldende med hvornår, tyveriet er sket.
>
> At den stjålne personvægt af mærket … (model …) er købt hos [forretning], som har oplyst, at de primært sælger vægte til erhvervsmæssig brug, og at den omtalte vægt er en professionel vægt. Vores medlem har i øvrigt oplyst, at han fik en god rabat på vægten, idet han har været en god kunde hos [forretning] og før købt andre dyrere vægte til hans tidligere træningscenter.
>
> At det forhold, at vores medlems firmas CVR-nummer ikke er angivet på fakturaen fra købet af vægten ikke udelukker, at vægten er blevet fratrukket i hans firmaregnskab. Vi bemærker i den forbindelse, at adressen på fakturaen er den samme som hans firmaadresse, hvor han også har privat adresse.
>
> At det af vores medlems hjemmeside under … fremgår, at han sælger en ydelse af 4-ugers varighed, hvori der blandt andet indgår: '… kropsanalyse på en … vægt'. Vi finder det i den forbindelse besynderligt, at vores medlem har oplyst til os, at [sted] har en vægt til mere end 100.000 kr., som han bruger i erhvervsmæssigt øjemed. En vægt/bodyanalyzer vi siden er blevet bekendt med er en … fra producenten …

At det er uden betydning for vores vurdering af erhvervsmæssig brug, om [personvægt] er godkendt til medicinsk anvendelse eller ej. Det er således vores opfattelse, at vores medlem fuldt lovligt har kunnet veje sine klienter på vægten.

At vores medlem var i besiddelse af en transporttaske til vægten, hvilket kan forekomme overflødigt, hvis man alene anvender vægten privat. I forbindelse med vores sagsbehandling var vi ikke opmærksomme på, at der var tale om en taske til den omdiskuterede vægt, hvorfor vi har udbetalt erstatning for tasken. Det er dog vores opfattelse, at også tasken har været brugt erhvervsmæssigt og at vi rettelig ikke skulle have udbetalt erstatning for den. Det forhold at vi ved en fejl har erstattet tasken kan dog ikke føre til, at vi også skal yde erstatning for vægten."

Klageren har i mail af 31/10 2017 til nævnet bl.a. anført:

"I nedenstående har jeg skrevet Runa's kommentarer med rødt [**fed**], og mine kommentarer til disse, med sort.

På grund af personvægtens professionelle karakter ...
Runa bad om en kvittering – det fik de. Efterfølgende ville de gerne se mine årsregnskaber og modtage en revisorerklæring. Mit årsregnskab er et forhold mellem mig og skattevæsenet med personfølsomme oplysninger, hvilket jeg har oplyst dem om. En evt. revisorerklæring skulle Runa i givet fald betale for, hvilket de telefonisk har afslået. I øvrigt var min nuværende revisor ikke min revisor, da vægten blev indkøbt – som ligeledes oplyst til Runa.

Forsikringsbetingelserne:
Jeg har gentagne gange gjort opmærksom på, at vægten udelukkende benyttedes i privat regi, og at jeg i professionel øjemed, ALTID benytter en medicinsk godkendt vægt, hvilket den stjålne ikke var.

Vores afgørelse:
Jeg har svært ved at se, at et forsikringsselskab skal afgøre hvilken type vægt jeg som medlem vælger at købe. Ligeså lidt som de skal vælge hvilke møbler, porcelæn, lamper, etc.
I modsat fald skulle det have været oplyst ved tegning af forsikringen.
Som jeg tidligere har refereret til i samtale med selskabet, så vælger nogle forsikringstagere at bruge formuer på møbler, etc. – hvilket jeg ikke gør – andre at bruge det på andre ting

Vi har i den forbindelse lagt vægt på følgende:
Jeg har ved flere lejligheder orienteret Runa om, at jeg er indehaver af … firmaer – hvoraf [firma] er det mindst aktive. Jeg har ligeledes orienteret dem om, at ét er hvad man som selvstændig vælger at udbyde i håb om at det bliver til noget – noget andet hvad der rent faktisk bliver en realitet. Det blev det omtalte forløb ikke. (Ligeledes fortalt til Runa tidligere).

At den stjålne vægt ...
Komplet irrelevant hvad [forretning] gør sig i og ikke gør sig i. Den omtalte vægt var IKKE en professionel vægt – det skal den være godkendt til medicinsk brug for at være (hvilket [forretning] har bekræftet flere gange overfor mig, og ligeledes siger de har gjort overfor Runa).
Det er korrekt at jeg har opnået en god rabat på den pågældende vægt, NETOP fordi jeg tidligere har købt dyrere og – professionelle – vægte til mit tidligere firma som jeg afhændede ….

At det forhold ...
Alle mine firmaer har postadresse – og regnskabsadresse til opbevaring af regnskaber på min hjemmeadresse. Ganske normalt – og komplet irrelevant i denne sammenhæng.

At det af vores medlems hjemmeside ...
Det er utroligt at Runa vælger at hive denne frem igen, da jeg jo UDTRYKKELIGT har kommenteret på det tidligere til dem – både i skrift og telefonisk.
Som beskrevet tidligere, ar [firma] det mindst aktive af mine firmaer. Det pågældende forløb, blev slået op for mere end 5 år siden, og blev gennemført to gange dengang – hvor jeg stadig havde det firma jeg afhændede …. Alle deltagere blev dengang ganske rigtigt vejet på en … vægt. Men en PROFESSIONEL og MEDICINSK godkendt vægt – [model] ([link]), som på daværende tidspunkt var medicinsk godkendt. Min hjemmeside fungerer mere som et slags visitkort end en egentlig dynamisk side, hvorfor de fleste sider og/eller rubrikker sjældent opdateres. I øvrigt står der ikke under det pågældende forløb – som altså er et gammelt forløb – noget om, hvilken … vægt der blev vejet på.

At det er uden betydning ...
At Runa vurderer og 'opfatter' – uden nogen former for faglig ekspertise – hvad der er 'lovligt' eller ej, er sagen uvedkommende. Jeg er en fagperson og agerer således i mit virke, uanset hvad jeg beskæftiger mig med. Jeg synes Runa skal holde sig til deres fagområder frem for at gøre sig til vurderingseksperter indenfor fagområder de *ikke* har kompetencer i.

At vores medlem var i besiddelse af en transporttaske ...
Som forklaret flere gange til Runa, så havde jeg tasken til opbevaring af vægten, når jeg ikke brugte den. Fuldstændig på linje med, at det er ganske normalt i ethvert hjem at have opbevaringsmuligheder til ting der ikke benyttes hver dag, og som samtidig beskytter de pågældende effekter.
Slutteligt vil jeg gerne tilføje, at jeg finder Runa's behandling af min 'sag', langsommelig, en bevidst trækken tiden ud, på det ene tidspunkt kræve forskellige former for dokumentation, men så når de får den, skifte strategi og kræve andet og/eller mere. En til tider så markant mistillid til mine udsagn om vægtens brug, grænsende til at have injurierende karakter, at overvejelser om anlæggelse af sag med påstand om samme, har været og er, en del af mine overvejelser.
Jeg synes Runa's håndtering af sagen i den grad har været – og er – under al kritik, og beskæmmende for et forsikringsselskab, der i nærværende tilfælde helt og aldeles glemmer hvem den forurettede er."

Selskabet har i brev af 23/11 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Hvorvidt vi vil betale for en revisorerklæring eller ej har ikke været drøftet under sagen. I fald vores medlem havde spurgt til betaling for dokumentation fra en revisor, ville svaret have været, at vores medlem som udgangspunkt selv skal betale herfor, men at vi vil dække udgiften, såfremt dokumentationen fra revisoren fører til erstatningsudbetaling.

For en god ordens skyld gør vi opmærksom på, at en revisorerklæring ikke i sig selv udgør dokumentation for, at vægten ikke har været anvendt erhvervsmæssigt. Vi er endvidere fortsat af den opfattelse, at vægten har et sådan professionelt præg, at den efter sin art ikke hører til en privat boligs normale udstyr."

6. 91266

Klageren har i mail af 30/1 2018 til nævnet bl.a. anført:

> "Runa har i den grad forhalet en sag der går tilbage til april sidste år! Ene og alene med det formål, at søge at udtrætte undertegnede i håb om jeg frafaldt erstatningskrav – hvilket jeg så absolut ikke gør.
>
> Sagen er egentlig ret enkel – som beskrevet i min klage til Nævnet. Runa har fremsendt et hav a udokumenterede påstande og indicier, blot for at undgå udbetaling.
> Efter jeg forelagde sagen for min advokat, er jeg blot blevet bekræftet og yderligere bestyrket i, at det er helt urimeligt og grundløst, at Runa ikke for længst har udbetalt erstatning med afsæt i fakta samt den kendsgerning at jeg er den forurettede part, der både har skulle forholde mig til et tyveri, reparation af billås, tab af personlige værdier, og i tilgift har skulle bruge langt mere end 100 arbejdestimer på korrespondance på skrift og telefonisk med et forsikringsselskab, som jeg naturligvis havde en forventning om, levede op til at varetage forsikringstagers interesse, ve og vel, i fald det skulle blive aktuelt. Og ikke som her – hvor det modsatte har været tilfældet."

Selskabet har i brev af 9/2 2018 til nævnet bl.a. anført:

> "Vi er enige i, at sagsbehandlingen har trukket for langt ud, hvilket vi skal beklage. Dette ændrer imidlertid ikke på, at det fortsat er vores vurdering, at vores medlem ikke er berettiget til erstatning for vægten."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor.

Af faktura af 19/8 2013 fremgår bl.a.:

"1 stk. [personvægt] nr. …	9.450	00
	9.450	00
Moms 25%	2.362	50
	11.812	50"

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**F. Hvilke ting dækker forsikringen skader på?**
> …
> **a. Almindeligt privat indbo**
> Private ejendele, herunder alt hvad der hører til en privat boligs normale udstyr, hvis det ikke særskilt er nævnt eller undtaget i afsnit 1.F.b-1.F.j eller 1.G.
> …
> **G. Hvad dækker forsikringen ikke?**
> **Forsikringen dækker ikke:**
> …
> • Ting som helt eller delvist bruges til erhverv*
> …

ORDLISTE
…
Erhverv betyder også mindre virksomheder og bierhverv som udlejningsvirksomhed, salg, internetvirksomhed og optræden som musiker og lignende (bemærk at erhverv defineres anderledes på retshjælpsforsikringen)."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at han den 19/4 2017 var udsat for tyveri fra en bil, hvor der blev stjålet en computer, et par briller, en personvægt til vejning og kropsanalyse samt en taske til opbevaring af vægten. Klageren har anført, at tyveriet fandt sted, imens han besøgte nogle bekendte. Det fremgår af sagen, at klageren er selvstændig, og at han blandt andet arbejder som coach og rådgiver indenfor træning og livsstil.

Selskabet har udbetalt erstatning for computeren, brillerne og tasken. For så vidt angår personvægten har selskabet afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at personvægten har været anvendt helt eller delvist til erhverv, samt at der er tale om en genstand, som efter sin art ikke hører til en privat boligs normale udstyr.

Klageren har anført, at personvægten ikke blev anvendt erhvervsmæssigt, idet han bruger en medicinsk godkendt vægt til dette. Klageren er uforstående overfor, at selskabet har udbetalt erstatning for tasken til opbevaring af vægten, men har afvist at dække vægten.

Selskabet har oplyst, at klageren ikke har ønsket at fremsende regnskab fra hans firma eller bekræftelse fra hans revisor på, at vægten ikke er trukket fra i firmaregnskabet.

Selskabet har i dets afgørelse lagt vægt på, at klageren har et firma, og at det af hans hjemmeside fremgår, at han i perioden, hvor tyveriet fandt sted, havde klienter den pågældende dag i tidsrummet og ved det sted, hvor bilen holdt parkeret, at vægten er købt hos et firma, som til selskabet har oplyst, at de primært sælger vægte til erhvervsmæssig brug, og at den omhandlede vægt er en professionel vægt, at det at klagerens firmas CVR-nummer ikke er angivet på fakturaen ikke udelukker, at vægten er blevet fratrukket i hans firmaregnskab, at det på klagerens

hjemmeside fremgår, at han blandt andet tilbyder et forløb, hvori der indgår kropsanalyse på en vægt af samme mærke som den stjålne, at det er uden betydning for vurderingen af erhvervsmæssig brug, hvorvidt vægten er godkendt til medicinsk anvendelse eller ej, samt at klageren var i besiddelse af en transporttaske til vægten. Selskabet har anført, at det i forbindelse med sagsbehandlingen ikke var opmærksomme på, at der var tale om en taske til den omdiskuterede vægt, hvorfor selskabet har udbetalt erstatning for tasken.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 1.F.a, at forsikringen dækker skader på "private ejendele, herunder alt hvad der hører til en privat boligs normale udstyr, hvis det ikke særskilt er nævnt eller undtaget i afsnit 1.F.b-1.F.j eller 1.G". Af forsikringsbetingelsernes punkt 1.G fremgår det, at forsikringen ikke dækker "ting som helt eller delvist bruges til erhverv".

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afslag på dækning med henvisning til, at personvægten har været anvendt helt eller delvist til erhverv, samt at der er tale om en genstand, som efter sin art ikke hører til en privat boligs normale udstyr.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren er selvstændig og blandt andet arbejder som coach og rådgiver indenfor træning og livsstil, at personvægten efter nævnets opfattelse fremstår med et professionelt præg, at klageren havde vægten med i bilen, samt at klageren var i besiddelse af en transporttaske til vægten.

Det, at selskabet har udbetalt erstatning for tasken til opbevaring af vægten, kan efter nævnets opfattelse ikke føre til andet resultat.

9. 91266

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings